

2537. 2den Del af Finanslovs. f. Finanssaaret

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2538

komme fra det ærede Medlem for Bornholm (Kosob). Jeg vil nødigt her tage Brødet ud af Munden paa vor ærede Ordfører, og jeg skal derfor kun udtale nogle mere personlige Betragtninger, saameget mere som jeg ikke engang har nogen Berettigelse til at tale i mine ellers nærmeste Meningsfællers Navn. Jeg skal ikke negte, at det har forbauset mig i højeste Grad at høre den meget ærede Indenrigsminister. Han tog saa varmt paa disse Forslag og udviklede for os, hvilken Betsignelse det vilde være for Samfundet at faae dem vedtagne; men hvorfor er da den ærede Minister ikke selv fremkommen med dem paa Budgettet? Det er nu allerede over 6 Aar siden, at han kom til at sidde i Kongens Raad, og adskillig Tid siden, at han blev Indenrigsminister, men er det nu først af det ærede Medlem for Bornholm, at den ærede Minister skal lære Visdom? Jeg synes, at det er at vende op og ned paa al konstitutionel Orden, at et enkelt Medlem, der her saa ofte gøtter sig over, at han er den enlige Vandrer, — forresten skal han nok have en stor Flok om sig udenfor Huset her — skal komme og lære den ærede Indenrigsminister Visdom, efterat Ministeren i saa mange Aar har havt Tid til at tænke paa Samfundets Væst. Det kan jeg aldeles ikke forstaa, og jeg er heller ikke aldeles vis paa, om den ærede Minister, der idetmindste efter min Mening, tager saa bagvendt paa Understøttelsen til de Instituter, jeg nylig har omtalt, virkelig vil være istand til at anvende disse Penge paa heldig Maade. Jeg er ikke vis paa, at disse Penge, naar de saaledes „huse-huse“ komme ind paa Finansloven, ikke ville blive anvendte ligesaa unyttig, som Penge paa andre Steder blive det. Jeg sympatiserer med enkelte af disse Forslag og navnlig med det første, og vare de fremsatte efter moden Overveelse fra Regjeringens Side, og Regjeringen navnlig til samme Tid havde knuppet af paa andre Bevillinger, som fornemmelig nu komme de Rige til Gode, saa vilde

jeg have stemt for dem. Jeg er nemlig enig med den ærede Forslagsstiller i, at dette gjælder f. Ex. Bevillingen til Husdyravl, og jeg siger: Skaf disse Bevillinger bort og læg dem over paa Husmændene, og naar saa den høit ærede Minister kommer med et Forslag derom, saa vil jeg stemme derfor; men med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds tør jeg ikke gaa i Kompagniskab. Jeg skal sige en af Grundene, hvorfor jeg ikke tør. Iffor havde vi et Forslag fremme, som gjaldt meget Mere end dette, nemlig Forslaget om den lærde Undervisnings Ordning. Det ærede Medlem stod under Behandlingen af denne Sag frem, og man skulde have troet, at han talte med hele sin Sjæls Varme, thi han talte ofte godt for den Tanke, at vi skulde have en mere hjemlig, mere dansk Dannelses bragt ind i den høiere Oplysning, og det var omtrent, som om han vilde sige: Tag Alt, hvad jeg eter, kun ikke min islandske Bjørnefjandspejls, thi han sagde: Gjør Alt, Alt, hvad I forøvrigt ville, ved dette Forslag, vær saa artig, men lad os beholde dette overordentlige vigtige Punkt, thi det er ligesom Spiren, Sædekornet til Nytte for Folke- og Samfundslivet i Danmark. Da vi saa kom til det afgjørende Vendepunkt, saa stod det ærede Medlem op henne i det yderste Thule, da kastede han sin islandske Bjørnefjandspejls og stal sig ind under sine latinske Benneres romerske Toga. Jeg har ikke nogeninde været mere forundret og bedrøvet over en saadan Forvandling som over den, der i det afgjørende Dieblif foregik med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds. Jeg troede, at der var en Mand bag Ordene, men han blev borte, og siden har jeg ikke opdaget Noget, der har rodfæstet og forbedret min Tillid til det ærede Medlem som Leder. Heller ikke veed jeg, at hans Virksomhed imellem Sessjonerne siden sidst eller under Sessjonen kunde hjælpe hertil, thi det er sandt, hvad der er blevet sagt: han negtede at ville være med til at give Husmændene almindes